

NYHEDSBREV

Johannes Jørgensen Selskabet

Oktober 2007

5. årg.

Nr. 3

FRA SOMMERMØDET 2007

For en fyldt foredragssal i Møstings Hus på Frederiksberg afholdt Johannes Jørgensen Selskabet sit årlige sommermøde. Programmet var tæt men alligevel så tilpas afslappet, som et sommermøde nu engang forventes af være.

På ovenstående billede ses dagens første foredragsholder, profess. em. Glyn Jones, som fortalte om sit arbejde med bogen "Johannes Jørgensens modne år", som udkom for 44 år siden. Det er sikkert ikke overdrevet at sige, at

mange var kommet for især at høre ham, idet hans bog længe har været grundlaget for den videre forskning i Johannes Jørgensens forfatterskab efter Emil Frederiksen, indtil arkiverne blev tilgængelige sidste år.

Forfatteren Søren Sørensen levede et sprudlende og inspirerende indlæg om Johannes Jørgensen og hans "svenske forbindelser". Efter pausen gjorde forfatteren Thomas Harder rede for indholdet af den sidste år udkomne italienske bog om Johannes Jørgensen og Assisi, som

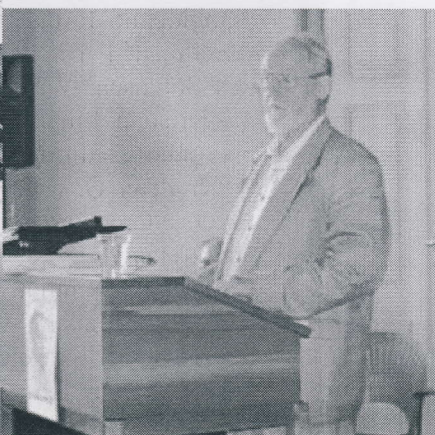
selskabet netop har fået tilladelse til at lade oversætte til dansk. Nu mangler blot pengene.

Endelig holdt selskabets formand, Stig Holsting et foredrag om baggrunden for bogen "Den hellige Frans af Assisi", som udkom i år for 100 år siden.

Ind imellem fremførte sopranen Solveig Hjerrild og pianisten Thor-kild Borup Nielsen sange af Niels La Cour, Poul Hamburger og Carl Nielsen til tekster af Johannes Jørgensen. sh

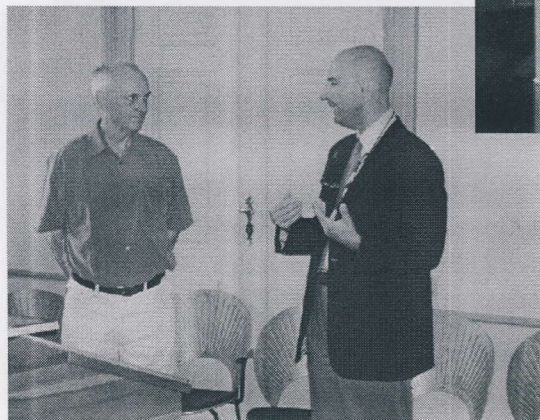
Der var stort fremmøde i Møstings Hus.

Fot: AH

Forfatteren Søren Sørensen på ↑
talerstolen.

Forfatteren Thomas Harder (th) og
selskabets formand Stig Holsting.

SAMRÅDET FOR DE LITTERÆRE SELSKABER

51 litterære selskaber har tilmeldt sig Samrådet og figurerer på dets hjemmeside med faktiske oplysninger om mål, virksomhed og styrelse. Her er der også et opslag om samarbejdet, hvordan det blev startet i 1999, og hvad det organiserer og deltager i: den danske klassikerdag, Verdens Bogdag og Store Bogdag på Hald hhv.

I udtrykket *SAMRÅD* ligger at det netop ikke er en paraplyorganisation, men selvstændige organisationer som går sammen om løsningen af opgaver af fællesinteresse. En kreds af litterære selskaber har organiseret sig tilsvarende i Limfjordssamvirket. Til dagligt varetages samrådet af formanden for Selskabet Bellman i Danmark, forfatteren Søren Sørensen, Vedbæk, med lektor Jens Kristian Lings, Kaj Munk Selskabet, som stedfortræder og med centerleder Peter Q. Rannes, Forfatter- og Oversættercentret Hald Hovedgård som sekretær.

Af og til tager talsmanden initiativer til arrangementer på områder hvor intet enkelt selskab umiddelbart dækker, overgribende litterære emner, ofte i samarbejde med organisationer som Golden Days i København, Renæssanceåret og den slags, eller foreslår et antal selskaber at gå sammen i særlige anledninger.

Den aktivitet der vejer tungest, er selvsagt den danske klassikerdag, også selv om 13 af selskaberne har formål der ikke umiddelbart har relation

til den danske litteratur. Om denne dag, den sidste tirsdag i september, samarbejder Samrådet med Det Kongelige Bibliotek, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab og Danmarks Biblioteksforening; i styringsgruppen findes repræsentanter for Samrådet, Rikke Rottensten fra Selskabet for Dansk Teaterhistorie, Johan Rosdahl fra Pontoppidan Selskabet og Samrådets talsmand.

Siden den første klassikerdag markeredes med 200-årsdagen for Emil Aarestrups fødselsdag, har dagene drejet sig om Kjeld Abell, Thomasine Gyllembourg, Leonora Christina, Ludvig Holberg, H.C. Andersen, 40'ernes lyrikere, i 2007 Herman Bang og Pontoppidan.

Klassikerdagen, Verdens Bogdag og Halds Store Bogdag er veje til at henlede offentlighedens opmærksomhed på de litterære selskabers eksistens. Deres betydning for de litterært interesserede fremgår af den kendsgerning at der til stadighed stiftes nye selskaber, og at de allerede eksisterende for manges vedkommende har et højt aktivitetsniveau på et højt litterært niveau. Mange af selskaberne udgiver både skrifter, af og om deres emne, og informationsblade med litteraturfaglige artikler o.a., og enkelte selskaber har også god kontakt til pressen; det gælder enkelte selskaber der har en højtplaceret journalist i styrelsen, men især gælder det dem med tilknytning til en lokalitet,

Drachmann til Skagen, J.P. Jacobsen til Thisted, Johannes Jørgensen til Svendborg osv.

Helt uden betydning er det næppe at en del kyndige har forbindelser til flere selskaber, er formand for ét sel-

skab og deltager i styrelsesarbejdet i andre.

Søren Sørensen

Formand for Samrådet for de litterære selskaber i Danmark
www.litteraturselskaber.dk

SARALY (2)

Med et fotografi af huset ”Saraly” som udgangspunkt - huset, hvor Johannes Jørgensen boede med sin hustru og søn fra efteråret 1893 til foråret 1994 og sandsynligvis fotograferet af ham selv – var det lykkedes at få gåden om husets beliggenhed løst. Ganske vist rummede historien flere løse ender – årstallet 1906 på facaden og husets fornemme fremtoning fortalte ikke ligefrem om en beskedent gartnerbolig.

Men Danmark er et velordnet samfund, hvor man som regel altid kan få rede på bygningshistoriske detaljer, hvis der ikke ligefrem er tale om huse, hvis historie fortaber sig i fortidens tåger.

Efter at Frederiksbergs Historiske Arkiv ikke havde kunne hjælpe med præcise tidsangivelser, måtte Frederiksberg rådhus’ tekniske forvaltning træde til, og i arkivmappen for ejendommen Sdr. Fasanvej 54 (som den gang var nr. 44) fandtes løsningen. Og den er, hvad der i det følgende skal gøres rede for.

Og lad det være sagt straks: Huset, som vi bragte billeder af i sidste nummer af Nyhedsbrevet, er det tidligere

”Saraly”, opført i året 1892 af anlægsgartner (eller handlegartner) Jørgen Christian Andreas Jørgensen. Men på et tidspunkt omkr. århundredskiftet har han solgt ejendommen, hvor de nye ejere indrettede ”Redningshjemmet Ebeneser” under ledelse af en diakonisse. Det er så det navn man aner på facaden på det gamle fotografi. Familien Johannes Jørgensen var således de første lejere af 1.salen, der såmænd kun rummede ca. 80 m².

I 1906 foretog man den første ombygning, som imidlertid stort set var en indvendig omrokering af vægge for at gøre det bedre egnet til sit nye formål. Denne ombygning må så være forklaringen på årstallet 1906 på husets facade.

Men det hus, som gartner Jørgensen opførte i 1892, så alligevel på væsentlige punkter noget anderledes ud end det, som vi ser i dag på Sdr. Fasanvej – som app. i følge bygningsattesterne dengang virkelig hed ”Vejen bag Søndermarken”, selvom ældre kort fra før husets opførelse kalder vejen Fasanvej.

Gartner Jørgensens hus i to etager havde ikke den fornemme overbyg-

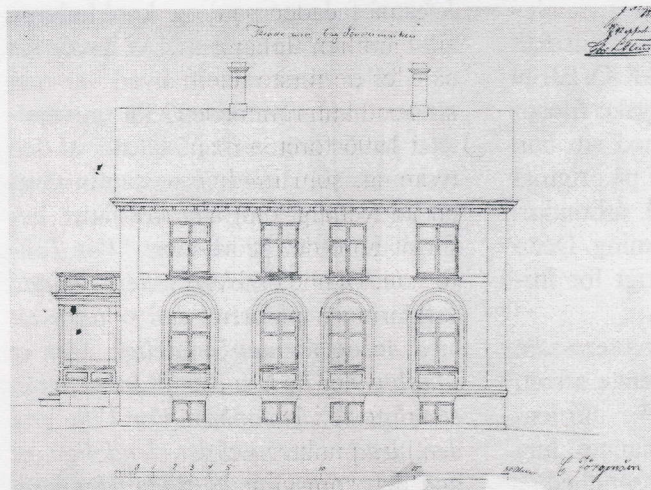
ning med mansardtag, de store kviste og sydgavlens tilføjelse med et ekstra fag vinduer og den lille runde karnap. Disse detaljer blev først føjet til ved en stor ombygning i 1914, hvor trappebygningen på den nordlige gavl også blev føjet til. Vedstående tegning er så vidt vides den eneste anskueliggørelse af husets oprindelige udseende, der også svarer bedre til digterens udsagn. Men på trods af den gennemgribende ombygning kan vi alligevel genkende det oprindelige hus i det nuværende.

Med hensyn til husets indvendige indretning vil vi ikke kunne genkende familien Johannes Jørgensens lejligh-

hed. Den er helt eller delvis forsvundet i ombygning og tilføjelser. Han skildrer i sine erindringer værtsfamiliens maliciøse adfærd bag gardinerne, når digteren selv må bære latrinspannen ned ad trappen om morgenen for at slå den ud i haven. Der var med andre ord intet toilet, hvorimod der på grunden var en latrin, som lejerne så nok har kunnet benytte om dagen. Køkkenet, hvorfra han har kunnet se toget i det fjerne mod vest, blev også flyttet ved ombygningen.

Vi må altså konkludere, at "Saraly", som det i øvrigt ikke hedder i bygningsattesterne, ligger her endnu om end i en noget ændret skikkelse.

sh

Tegning af det oprindelige "Saraly", som det så ud, da familien Jørgensen rykkede ind på førstesalen. Indgangen til stueetagen var i den sydv. Gavl med den lille tilbygning, hvorimod lejerne på 1. sal måtte op ad en trappe på husets bagside.

RETTELSE:

Ved en beklagelig fejl stod der på sidste nummer af Nyhedsbrevet forkert årstal. Redaktionen er naturligvis godt klar over, at vi befinder os i år 2007.

Ved en lige så beklagelig fejl bragte vi også i sidste nummer et forkert bankkontonr. Det på bagsiden af nærværende blad er det korrekte.

Vi undskylder.

MARTIN HEIDEGGER OM af JOHANNES JØRGENSEN Stig Holsting

Da Johannes Jørgensen udsendte sit lille skrift LIVSLØGN OG LIVS-SANDHED, skete det som et svar på et brev fra Viggo Stuckenborg, der havde anklaget ham for at svigte ungdommens idealer ved at vælge "andre Guder for den éne sande: dit jeg, din sjæl". Det var i 1896, samme år han konverterede til katolicismen. Men den lille bog var ikke først og fremmest et katolsk forsvarsskrift. Det var et forsvar for retten til at følge sin samvittighed endda ud fra et darwinistisk ræsonnement.

For nylig fik redaktionen tilsendt en fornem lille bog, MARKVEJEN med nogle tanker af den tyske filosof Martin Heidegger, som med sin bog VÆREN OG TID fra 1927 på original vis revolutionerede det 20. århundredes fænomenologiske tænkning. Dette hovedværk udkom for øvrigt for første gang på dansk i foråret.

Det der for os især er interessant i MARKVEJEN er dens første afsnit, som bærer overskriften "Per mortem ad vitam – tanker om Johannes Jørgensens 'Livsløgn og Livssandhed'", der er hentet fra Heideggers "Gesamtausgabe" Bd. 13, her fint oversat af idéhistorikeren Klaus Gjørup og udgivet af Krabbesholm Højskole med nogle meget indtagende fotografiske illustrationer af fotografen Kirsten Klein.

LIVSLØGN OG LIVSSAND-

HED, som Johannes Jørgensen selv siden betegnede som et "Fejdeskrift", udkom som sagt i 1896 og allerede på tysk året efter med titlen: Lebenslüge und Lebenswahrheit oversat af Henriette Holstein-Ledreborg. Johannes Jørgensens bog – på kun 59 sider – fik sin lidenhed til trods stor udbredelse og blev snart oversat til 7 sprog.

De unge 90' digteres diffuse jagt på lykken ville ikke krones med held. "Vi vilde være lykkelige men vi konstaterede, at vi var det ikke", skriver Johannes Jørgensen og konkluderer, altså var det forkerte mål vi havde sat os – eller mere enkelt: hvad var meningen med tilværelsen? På universitetet havde han stødt på tekster af den tyske neoskolastiker Konstantin Gutberlet (1837-1928) der kortfattet beskrev denne trang således: "Vor Tanke omfatter Uendeligheden, baade extensivt og intensivt; den er udrustet med Anlæg for det Uendelige. Men et saadant Anlæg kan ikke hidrøre fra et endeligt Verdensophav. Vor Vilje er i den Grad rettet mod det Uendelige, at den ikke formaar at finde Hvile og Salighed i noget endeligt Gode, men kun i det uendelige. Da en intelligent Verdensskaber nu ikke kan have rettet Menneskets Grundtrang – der ubestrideligt er Trangen til Lykke – paa et imaginært Maal, saa maa det uendelige Gode existere" (Det usyrede Brød" s. 66-67).

Den lykke – eller sandhed - er det Johannes Jørgensen savnede og om hvilken han skriver i sin lille bog, som Heidegger også fandt så værdifuld, at han måtte anmelde den. Og Jørgensen skriver: *"Sandhedens Definition er: den Tro, ved hvilken vi leve. Sandheden er den Antagelse om Tingenes Væsen, som tillader os at leve midt mellem Tingene. Sandheden er ingen død Theori, som kunde være saaledes eller anderledes, men den er en levende Kendsgærning. Thi Sandheden er Resultatet af vor Aands Tillem্পning til Virkeligheden.*

Gaa udenfor Sandheden – og Virkeligheden vil straffe dig for din Overtrædelse. Indbild dig, at Ild ikke brænder, eller at du kan træde paa Vandet – og Kendsgærninger vil hurtigt overbevise dig om, at du ikke er Sandhedens Herre, men Sandheden er din Herre" (Livsløgn og Livssandhed s. 7-8)

Altså – vær tro mod dig selv og dit liv. Det er muligt, at du ikke bliver lykkelig i denne verdens forstand, men "din væren" bliver ægte og tåler dagens lys. Heidegger fremhæver Johannes Jørgensens kompromisløse kamp for denne sandhed, som kostede ham så dyrt. Han skriver bl.a.og citerer: *"Det højere liv er betinget af lavere formers undergang. For at kunne gro har planten brug for de uorganiske stoffer Og vil du leve åndeligt, vinde din salighed, så dø, dræb det nedre i dig, virk ved den overnaturlige nåde, og du vil opstå fra de døde. Og således hviler han nu, den viljestærke og forhåbningsfulde digterfilosof i korsets skygge: en moderne Augustin"* (s. 13-14) – heraf altså overskriften: Gennem døden til livet. Heidegger betegner Johannes Jørgensen som "den viljestærke", ikke ligefrem den opfattelse han havde af sig selv. Men hans kamp for at følge sin samvittighed vakte altså anerkendelse andre steder.

MARKVEJEN,
ISBN 978-87-7405-197-8.
59 s. illustr.
Krabbesholm Højskole,
Forlaget Arena og Klaus
Gjørup.
Overs. af Klaus Gjørup.
150 kr. Bogen kan købes
gennem boghandlerne.

Den tyske tænker Martin Heidegger (1889-1976)

ET SVAR TIL SVEN HAKON ROSSEL

Der bliver i Johannes Jørgensenselskabet og dets nyhedsbrev gjort store anstrengelser for at promovere selskabets egen udgivelse "Fagerø".

Det er ikke noget overraskende i.

Udover den rene økonomiske interesse rummer bogen præcis det glansbillede af Jørgensen, som selskabet og dets formand så ihærdigt arbejder på. Samtidig giver bogen et billede af Jørgensen, som den helt overvejende katolsk dominerede forening formodentlig er godt tilfreds med.

Sådan er det.

Det sker senest i nyhedsbrevet fra august, hvor Sven Hakon Rossel 9 måneder efter bogens udgivelse karakteriserer den med udtryk som grundig, veldokumenteret, vidtspændende, perspektivrig, indsigtfuld, stringent og brillant og som havende et væld af nye og overraskende oplysninger.

Det har Rossel lov at mene – jeg er ikke stødt på andre anmeldere, der læste det samme.

Men Rossel får som afsæt for denne stribe superlativer lov til at karakterisere min bog "Et menneske kommer derhen, hvor det vil" på en helt utilstedelig måde, og det er ikke rimeligt. Min biografi om Jørgensen, der udkom på forlaget Frydenlund nogle uger før foreningen udsendte sin "Fagerø", omtaler han som en bog med "problemer og fejl, der bl.a. bun-

der i en manglende viden om katolicismen og manglende sympati for digterens åndelige udvikling."

Det er overraskende, at en litteraturprofessor mener, at hvis man ikke har sympati for en hovedpersons åndelige udvikling, må man ikke skrive om vedkommende. Rossel tager i øvrigt fuldstændigt fejl: Det er i høj grad min sympati for Jørgensens stadige kamp med livet, herunder hans åndelige udvikling, der har fascineret mig. Jeg er ikke personligt enig i hans katolske konklusion, men det er bogen helt uvedkommende og præger den heller ikke. Jeg respekterer Jørgensens overbevisninger - og først og fremmest hans livslange refleksioner over, hvad dette liv dog er for noget.

Det er ærgerligt, at Rossel ikke på eet eneste punkt argumenterer eller dokumenterer sin opfattelse. Det får være. Hvad der er helt uacceptabelt, er hans påstand om direkte fejl i min omfangsrige bog.

Det er muligt – og menneskeligt – om der sker fejl under mere end 10 års arbejde i ferier og fritid med et 90-årigt menneskeliv, men min bog er alle steder blevet rost for bl.a. sin grundighed og omfattende nye viden om Johannes Jørgensens liv.

Forskellige holdninger og vurderinger kan man argumentere for og diskutere. Måske forblive uenige, men dog klogere. Men en påstand om direkte

fejl bør man anstændigvis dokumentere, så de kan undersøges og afgøres, så solide kendsgerninger står tilbage. Det må som minimum være i alles interesse.

Teddy Petersen

Sven Hakon Rossel svarer:

Det er mod mine principper at gå ind i en offentlig diskussion med forfatteren til en af mig i en anmeldelse omtalt bog. Men lad mig dog fremhæve som et par af manglerne ved Teddy Petersens biografi, at han end ikke med konsekvens kan stave Assisi korrekt og at han ikke kan skelne mellem aflad og syndstilgivelse - og hvad der måske er alvorligere - at det i hans optik åbenbart er kritisabelt overhovedet at være katolik, når man beskæftiger sig med en katolsk forfatter. Denne provinsielle fordom rammer således både hans omtale af Emil Frederiksen og W. Glyn Jones. Men nok herom. Som skrevet står: "Hvad jeg skrev, det skrev jeg", og det må Teddy Petersen så leve med.

Svar fra redaktionen:

Vi ønsker ikke at gå i rette med Teddy Petersen i hans klage, men blot rette en enkelt alvorlig misforståelse i hans indlæg. Det er ikke til at vide, hvad T.P. bygger sin påstand på, at Johannes Jørgensen Selskabets skulle være "overvejende katolsk domineret". Det har vi nemlig ikke selv fornemmelsen af. Så lad det da være sagt endnu en gang, at Selskabet IKKE ER en katolsk forening. At Johannes Jørgensens forfatterskab afspejler hans katolske sindelag, kan vel ikke komme bag på nogen, det fordrer ikke nogen katolsk forkæmper. Vi spørger heller ikke efter medlemmernes konfessionelle tilhørsforhold og ved derfor ikke, hvor mange af dem der bekender sig til katolicismen. Vi formoder, at medlemsskaren i så henseende afspejler bestyrelsens sammensætning. Endelig kan man ved at læse FAGERØ konstatere, at kun to af bogens bidragsydere i virkeligheden kan siges at have en katolsk baggrund. Bogens redaktion er fifty-fifty.

GENERALFORSAMLING 2007

Selskabets årlige ordinære generalforsamling afholdes lørdag den 10. november kl. 12.00 på Svendborg Bibliotek. (Se vedlagte indkaldelse og program).

Johannes Jørgensens Hus vil være åbent for besøg kl. 10-12. Det vil da være sidste mulighed for at se jubilæumsudstillingen for bogen om den hellige Frans af Assisi.

NAVNEFORANDRING

Arbejdsgruppen bag Johannes Jørgensens Mindestuer i Svendborg besluttede for nylig ved sit halvårige møde, at "Mindestuerne" tager navneforandring til "Johannes Jørgensens Hus". Man fandt, at det gamle navn virkede for støvet og privat klunkeagtigt. Ved samtidig at arrangere skiftende udstillinger og fortsætte med den udvidede åbningstid i juli-august håber man at kunne trække et større publikum til huse. I forvejen viser besøgstatistikken en stadig opadgående tendens, givetvis foranlediget af den oftere omtale af digteren i dagspressen.

BIBLIOGRAFEN FØRER BOG

Litteraturen på dansk om Johannes Jørgensen er mere omfattende end de fleste ville tro

af Henrik Denman

Næst efter Andersen – H.C., naturligvis. Sådan lød overskriften på en avisartikel i 1970 – i en anden landsdækkende avis handlede det om Johannes Jørgensens verdensry. Skulle nogen være i tvivl, så prøv at slå Johannes Jørgensens navn op på den internationale søgeportal på nettet Google, så får man en idé om, at den danske forfatter fortsat er et kendt internationalt navn.

I Danmark er der også skrevet meget om Johannes Jørgensen – mere end de fleste tror. Det er imidlertid umuligt at danne sig et fornuftigt overblik over Johannes Jørgensenlitteraturen, hvis man ikke har det rette værktøj, men det er nu på vej. Jeg har i de senere år arbejdet på en bibliografi over al den litteratur, der er skrevet om forfatteren og hans værk. Bibliografien bliver færdig i løbet af efteråret, og på Johannes Jørgensen Selskabets generalforsamling lørdag den 10. november i Svendborg vil jeg fortælle om arbejdet med bibliografien under emnet: "Litteraturen om Johannes Jørgensen".

Hvad er en bibliografi? Det er en fortegnelse over den litteratur, der er offentliggjort om et specifikt emne. Emnet kan være en forfatter som tilfældet er med Johannes Jørgensen. Bibliografien rummer så de bøger, avis- og tidsskriftartikler og kapitler i

samlingsværker, som beskæftiger sig med forfatteren liv og værk. Bibliografien fører bog, med andre ord.

Man vil generelt ikke finde litteraturhenvisninger til perioden, selv om Johannes Jørgensen ofte vil være nævnt sammen med andre fremtrædende kunstnere i samtiden. I bibliografien om Johannes Jørgensen er det forfatteren, der er i centrum – og det er et afgørende kriterium.

Hvordan udarbejder man en bibliografi? Jeg har som udgangspunkt støvsuget de litteraturfortegnelser, der er let tilgængelige. Det gælder Dansk litteraturhistorisk Bibliografi, der findes på nettet, men her er begrænsningen, at den kun går tilbage til 1966. En anden god kilde er *Dansk skønlitterært Leksikon 1900-1950*, men værket kan virke uoverskueligt. Resten af arbejdet med at finde de mange bidrag om forfatteren er rent detektivarbejde.

Hertil kommer litteraturhenvisninger i bøgerne om Johannes Jørgensen og i væsentlige tidsskriftartikler. Af uvurderlig betydning er private samlinger, ikke mindst Johannes Jørgensens ven, Hugo Østerbyes samling af avisudklip. Han skænkede samlingen til Katolsk historisk Arkiv, hvor man efter aftale kan få mulighed for at dykke ned i de mange avis- og tidsskriftartikler.

Med bibliografien over Johannes

Jørgensen litteraturen i hånden får man helt nye muligheder for at søge de mange synspunkter på og tolkninger af forfatteren og hans værk.

Her kan man pege på den biografiske litteratur. Nyest er Teddy Petersens store biografi fra 2006 og Gunnar Martin Niensens bog *Venskab og opgør* om striden om livssyn mellem Johannes Jørgensen, Ingeborg og Viggo Stuckenberg og Sophus Claussen fra året før. Det interessante er, at Johannes Jørgensens og hans samtidige kunstnerkolleger var fantastisk dygtige til at iscenesætte sig selv. Venskabet og det efterfølgende brud er et af de bedst kendte kapitler i dansk litteraturhistorie, og sammen med Johannes Jørgensens ægteskabelige forhold er det unægtelig også den side af historien, som bliver fortalt flest gange.

Med bibliografien får man for alvor mulighed for at begynde forfra og læse synspunkterne om Johannes Jørgensen fra hans samtidige. Interessant er det således at læse et miniprotræt om Johannes Jørgensen, skrevet af Viggo Stuckenberg og offentliggjort i tidsskriftet *Ungt Blod* 1895-96 – netop i en afgørende periode i Jørgensens liv. Stuckenberg skriver bl.a.:

”... mellem hans Evne til at nyde og hans Evne til at besidde ligger der en Afgrund, som har spaltet hans Væsen i to, ét, der drages mod Jorden, og ét, der brænder efter Hvile i en Guddoms Tjeneste. De gaar Side om Side, raa-ber til hinanden og overdøver hinanden. Hvilket der til sidst vinder, er ikke godt at vide. Enhver har Lov at ønske sit.”

Et andet væsentligt kapitel er udgivelsen af *Taarnet*, som er beskrevet af mange. Det er tydeligt, at interessen for forfatteren i Danmark er størst, når det gælder hans lyrik og hans rolle i introduktionen af symbolismen herhjemme.

To forskere står centralt i Johannes Jørgensen litteraturen. Den ene er W. Glyn Jones, der ud over bogen *Johannes Jørgensens modne År* har skrevet en række grundige afhandlinger om forfatteren. Den anden er ”magisteren”, Emil Frederiksen, uden sammenligning den mest fremtrædende forsker og formidler af Johannes Jørgensen. Emil Frederiksen var i flere årtier litteraturanmelder ved *Berlingske Tidende* og tillige redaktør af *Gads danske Magasin*, og begge poster benyttede han flittigt som afsæt til at skrive om Johannes Jørgensen. Med bibliografien får man nu for første gang nem adgang til Emil Frederiksens imponerende værk om forfatteren, der også omfatter bogen *Johannes Jørgensens Ungdom*.

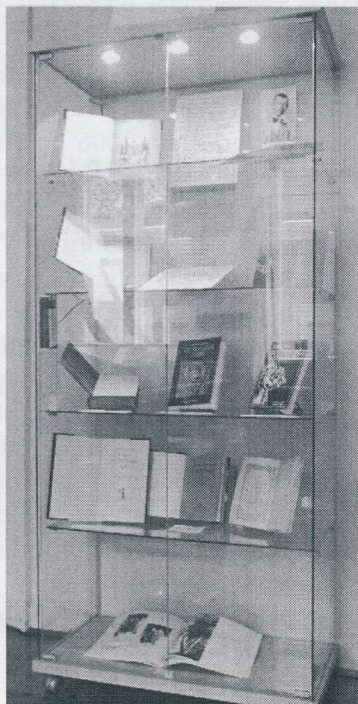
Johannes Jørgensen blev en af den katolske kirkes førende hagiografer med biografier over Frans af Assisi, Katarina af Siena og Birgitta af Vadstena. Hans erindringsværk *Mit Livs Legende* (1916-28) er et enestående vidnesbyrd og personligt kilde-skrift til europæisk kultur omkring år 1900. Herhjemme er interessen for netop de to væsentlige sider af Johannes Jørgensens værk – helgenbiografierne og erindringerne – imidlertid ikke slået voldsomt meget igennem.

JUBILÆUMSUDSTILLING

I 1907 udkom bogen "Den hellige Frans af Assisi" for første gang. Det var ikke Johannes Jørgensens første franciskanske arbejde, idet allerede Rejsebogen havde indvarslet en litterær kursændring. Men med oversættelsen af bogen FIORETTI, "Smaablomster fra den hellige Frans af Assisis urtegaard" fra 1902 fik han ideen til at arbejde med en egentlig biografi over den umbriske helgen.

Bogen blev et vendepunkt for ham som menneske og forfatter, Assisi blev hans tilflugtssted både fysisk og åndeligt, men først og fremmest banede bogen vejen for hans ry som international forfatter.

I anledning af jubilæet har Johannes Jørgensens Hus og Johannes Jørgensen Selskabet arrangeret en lille udstilling, som vil kunne seses indtil november.

Hjemmeside: www.johannesjorgensenselskabet.dk

Bankkonto: 1551-0010132908 (Husk at skrive afsendernavn både ved benyttelse af indbetalingskortet og ved netbankoverførsel!

Johannes Jørgensen Selskabets bestyrelse:

Stig Holsting, Formand, Jagtvej 183 A, 2100 København Ø.

Tlf. 87580303, e-post stig.holsting@mobilixnet.dk Ansv.havende redaktør.

Oluf Schönbeck, Næstformand, Fælledvej 14 E, 4., 2200 København N.

Henning Fink-Jensen, Kasserer, Krogmosevej 28, 2880 Bagsværd .

Tlf. 44448703, e-post: mail@johannesjorgensenselskabet.dk

Andreas Holsting, Sekretær, Ved Klosteret 6,1.th. 2100 Kbhvn. Ø.

E-post: ajholsting@oncable.dk

Ove Klausen, Ottosminde 2, 8900 Randers Tlf. 86404032.

e-post: oklausen@mail.dk